

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2013. évi április hó 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság a befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott és 3 társa** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék B.490/2012/20. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- I.r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetettnek minősíti;
- II.r., III.r. és IV.r. vádlottak cselekményét folytatólagosan elkövetett, a Btk.323.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő zsarolás büntettének minősíti, melyet II.r. és III.r. vádlott társtettesként, míg IV.r. vádlott bűnsegédként valósított meg;
- I.r. vádlott vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztésbe a 2011. évi december hó 9. napjától a 2013. évi április hó 23. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítja;
- II.r. vádlott helyesen különös visszaeső;
- A Kaposvári Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bny.346/2012. szám alatt nyilvántartott és megsemmisíteni rendelt papírdarabok, valamint kiadni rendelt mobiltelefonok lefoglalását megszünteti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vagyonelkobzást I.r. vádlott vonatkozásában 160.000 (egyszázhatvenezer) forintra, II.r. vádlott vonatkozásában 198.335 (egyszázkilencvennyolcezer-háromszázharmincöt) forintra, III.r. vádlott vonatkozásában 98.335 (kilencvennyolcezer-háromszázharmincöt) forintra, míg IV.r. vádlott vonatkozásában 58.335 (ötvennyolcezer-háromszázharmincöt) forintra elrendeltnak tekinti. Kötelezi I.r. és IV.r. vádlottakat 9.000-9.000 (kilencezer-kilecezer) forint, míg II.r. vádlottat 6.000 (hatezer) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

I n d o k o l á s

A Kaposvári Törvényszék a 2012. évi november hó 28. napján kelt B.490/2012/20. számú ítéletével I.r. vádlottat a Btk.256.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntette miatt, mint többszörös visszaesőt, öt év fegyházra és öt év közügyektől eltiltásra, míg a Btk.323.§ (1) bekezdésében meghatározott - társtettesként elkövetett - zsarolás büntette miatt II.r. vádlottat, mint visszaesőt, három év börtönre és három év közügyektől eltiltásra, III.r. vádlottat két év börtönre és két év közügyektől eltiltásra, IV.r. vádlottat pedig egy év hat hó - végrehajtásában három év próbaidőre felfüggesztett - börtönre ítélte. AzI.r. vádlott vonatkozásában megszüntette a Keszthelyi Városi Bíróság 2.B.89/2006/32. számú ítéletéhez kapcsolódó feltételes szabadságot, megállapítva azt, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható, továbbá rendelkezett a vagyonek kobzásáról.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I.r. vádlott és védője eltérő minősítés, a cselekmény csalás büntetteként történő értékelése végett, valamint enyhítés céljából, míg II.r. vádlott és védője, III.r. vádlott és védője, illetve IV.r. vádlott és védője a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt, felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában - több rendelkezés pontosítása mellett - az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az iratok tartalma, továbbá ténybeli következtetés alapján az alábbiak szerint egészítette ki, illetve helyesbítette:

- AzI.r. vádlott a Keszthelyi Városi Bíróság 2.B.89/2006/32. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés-büntetéséből - feltételes szabadság kedvezményével - a 2011. évi szeptember hó 23. napján szabadult.

A feltételes szabadság tartama a 2012. évi szeptember hó 22. napján járt volna le (*17. sorszámú irat*).

A Veszprémi Városi Bíróság - 6. oldal 5. bekezdésében - feltüntetett határozatának száma helyesen: B.371/2000/15. (*nyomozati iratok 684. oldal*).

- all.r. vádlott vonatkozásában a Marcali Városi Bíróság - 7. oldal 4. bekezdésében írt - B.109/1992/1. számú összbüntetési ítélete helyesen az 1992. évi április hó 9. napján emelkedett jogerőre (*nyomozati iratok 875. oldal*).

A Kaposvári Városi Bíróság 1.B.665/2007/44. számú ítéletével rablás büntette miatt kiszabott 2 év 6 hó börtönbüntetésből feltételes szabadság kedvezményével a 2009. évi november hó 9. napján szabadult. E büntetését a 2010. évi június hó 24. napjával kell kitöltöttnek tekinteni (*nyomozati iratok 874. oldal*).

- all.r. vádlott, amikor ai „kemény gyerekek” küldésével fenyegetőzött, azt is hozzátette, hogy azok „nem ilyen szépen fogják kérni a pénzt” (*sértett vallomása - nyomozati iratok 53. oldal*).
- A határozat 9. oldalának 6. bekezdésében a **sértettel** helyesen all.r. vádlott közölte, hogy a pénzt L.....n, a utcában kell átadnia.
- azl.r. vádlott a **sértettől** két részletben kapott 400.000 forintból - miután magának 160.000 forintot megtartott - II.r. vádlottnak 160.000 forintot, III.r. vádlottnak 60.000 forintot, míg IV.r. vádlottnak 20.000 forintot adott (*I.r. vádlott vallomása - nyomozati iratok 855. oldal*).

Az ekként kiegészített, illetve helyesbített tényállás már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, az a vádlottak védekezésével szembenálló részében is a bizonyítékok indokolt és okszerű mérlegelésén alapul.

A bizonyítási eljárás lefolytatása a perrendi előírásoknak megfelelően történt meg, olyan részletességgel, hogy a felmerülő ténybeli és jogi kérdésekben megnyugtatóan állást lehetett foglalni. Sajátossága volt az ügynek, hogy azl.r. vádlottat ai Centrál Kávézóban lebonyolított találkozó során a nyomozó hatóság már megfigyelte, azt követően, hogy a sértettől - arra való hivatkozással, hogy egy ügyészt és egy rendőrségi alkalmazottat kíván befolyásolni - néhány héttel korábban négyszázezer forintot vett át. Ez alkalommal rögzítésre került a kávéházi beszélgetés egésze; az a párbeszéd, mely nem pusztán a további összegek kérését tette ismertté, hanem azt is, hogy annak átvétele előtt I.r. vádlott kizárólag azért zárkozott el, mert észlelte a nyomozók jelenlétét.

Azl.r. vádlott ilyen előzmények után tett feltáró, a lényeges múltbeli történéseket érintően részletekbe menő vallomást; arra is kiterjedően, hogy a cselekményét megelőzően a testvére és annak ismerősei hogyan szereztek pénzt a sértettől. Előadását a rendelkezésre álló bizonyítékok mindenben alátámasztották.

A híváslisták azt, hogy alIV.r. vádlott a -----kapcsolási számú mobilkészülékét rendelkezésre bocsátotta, arról több hívás is érkezett a sértett telefonjára. Éppúgy, mint II.r.vádlott-----hívószámú készülékéről, mindannyiszor azzal, hogy a sértett vonakodása, illetve a követelés teljesítése előli elzárkozása esetén tettlegességre, bántalmazásra számíthat.

All.r. vádlott - általa sem vitatottan - mintegy 15 mázsa kukorica elszállításában működött közre, annak a terménynek az elvitelében, melyet a nagykorpádi tárolóból, a megfélemlített sértett hozzájárulásával, **tanú1** adott ki a részére.

Azl.r. vádlott vallomása a fentebb érintett bizonyítékok mellett maradéktalanul összhangban állott a sértett következetes, ellentmondástól mentes nyilatkozataival is. Így helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a felismerésre, hogy all.r. vádlott - részben alV.r. vádlottól e célból kölcsönkapott telefonkészüléken - a sértettel szemben többször helyezett tettelegességet kilátásba arra az esetre, ha a vagyoni követelésüket nem teljesíti.

Mindössze a korábbi büntetésekre vonatkozó adatok rögzítése bizonyult némileg pontatlannak, illetve a történések leírásában lehetett - a büntetőjogi főkérdéseket alig érintő - hiányosságokat és félreérthető megfogalmazásokat tetten érni. Ezeket azonban a másodfokú bíróság a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján orvosolta, így a fentebb részletezett kiegészítések és helyesbítések után a tényállás megalapozottá vált, így az a Be.352.§ (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottak büntetőjogi felelősségére.

Következésképpen az ezt sérelmező, végső soron a tényállás mikénti megállapítását kifogásoló jogorvoslati kérelmek nem vezethettek eredményre.

A cselekmények minősítése ugyanakkor csak részben felel meg az anyagi büntető jogszabályoknak.

Azl.r. vádlott tevékenysége ugyan tévedésbe ejtésre utaló elemeket is tartalmazott, cselekménye mégis a befolyással üzérkedésként volt értékelendő. Döntően arra visszavezethetően, hogy a **sértett** megtevesztése hivatalos személy befolyásolásának a látszatában öltött testet, annak hangsúlyozásával és előtérbe állításával, hogy a kért jogtalan előny egy ügyész és egy rendőrségi alkalmazott megvesztegetéséhez szükséges. Márpedig ilyen esetekben - noha a vagyoni rendelkezés, a jogtalan előny átadása mögött téves feltételezés húzódott meg - nem vagyon, hanem közélet tisztasága elleni bűncselekmény megállapításának van helye.

All.r., III.r. és IV.r. vádlottak magatartásának vizsgálatakor elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy a pénz, illetve a kukorica átadására kényszerített sértett a követelés teljesítésének a megtagadása esetén tettelegességgel számolhatott. Így tulajdonképpen azzal, hogy olyan személyek, „kemény gyerekek” keresik fel, akik nem lesznek elnézők és gyengédek a pénz behajtásakor. E komoly félelem

keltésére alkalmas fenyegetés tehát a sértett testi épsége ellen irányult, ezért a bűncselekmény minősített esetét kellett megállapítani.

Az irányadó tényállás szerint a zsarolás törvényi tényállásának a megvalósításában mindössze II.r. és III.r. vádlott vett részt: az előbbi a telefonon közölt fenyegetéssel, míg az utóbbi a kár okozásával, a kukorica elszállításával. AIV.r. vádlott személyéhez kizárólag részesi tevékenység volt köthető, az a fizikai jellegű segítségnyújtás, mely a telefonkészülék - általa is ismerten bűncselekmény elkövetése céljából történő - átadásában öltött testet.

A Btk.12.§ (2) bekezdése értelmében folytatólágosság megállapításának van helye, ha az elkövető ugyanolyan bűncselekményt, egységes elhatározással, azonos sértett sérelmére, rövid időközökben többször követ el. Így történt ez a befolyással üzérkedés és a zsarolás törvényi tényállásának a megvalósításakor: az elkövetési magatartások rövid időn belüli ismétlődését többször követte a jogtalan előny átadása, illetve a kár okozása.

Ennek megfelelően a cselekmények helyes minősítése a következő:

- I.r. vádlott a Btk.256.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntettét a Btk.12.§ (2) bekezdése értelmében folytatólágosan követte el;
- II.r., III.r. és IV.r. vádlottak a Btk.12.§ (2) bekezdése szerint folytatólágosan valósították meg a Btk.323.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő zsarolás büntettét, II.r. és III.r. vádlott a Btk.20.§ (3) bekezdése szerinti társtettesként, míg IV.r. vádlott a Btk.21.§ (2) bekezdése szerinti bűnsegédként.

Nem bizonyult eredményesnek tehát az eltérő minősítés érdekében, I.r. vádlott javára bejelentett fellebbezés sem.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket érintő megállapítások több vonatkozásban is helyesbítésre szorultak.

All.r. vádlottat legutóbb társtettesként elkövetett rablás büntette miatt ítélték el, mely szabadságvesztését a 2010. évi június hó 24. napjával kell kitöltöttnek tekinteni. E büntetés kitöltésétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el, és miután mindkét alkalommal - figyelemmel a Btk.333.§ 4. pontjában írtakra - hasonló jellegű (vagyon elleni) bűncselekményt valósított meg: a Btk.137.§ 15. pontja szerinti különös visszaeső.

A többszörös, illetve a különös visszaeső I.r. és II.r. vádlottakkal szemben az újabb bűncselekményeik büntetési tételének a felső határa - a Btk.97.§ (1) bekezdésében írtak szerint - a felével emelkedik, azaz két évtől tizenkettő évig terjedő

szabadságvesztés. All.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés volt kiszabható.

Az előbbi Btk.83.§ (2) bekezdése szerinti középértéke hét év, az utóbbié öt év. Azl.r. vádlott terhére értékelt körülmények köréből mellőzni kellett az állami szervek és hivatalos személyek működésébe vetett közbizalom megingatására való hivatkozást, hiszen ez a bűncselekmény jogi tárgya, míg a kitartó elkövetés helyett a folytatólagosságra indokolt utalni.

All.r. vádlott a különös visszaesés megállapításához szükséges mértéken túl is volt büntetve, míg all.r. vádlott helyesen visszaesőnek nem tekinthető speciális bűnismétlő. Ez értékelendő a terhükre, illetve - alV.r. vádlott esetében is - az, hogy a cselekményüket folytatólagosan követték el.

Ezzel szemben alV.r. vádlott javára kellett figyelembe venni közreműködésének bűnsegédi jellegét.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezők fentiek szerint pontosított körét áttekintve megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által a középértéket el nem érő tartamban kiszabott büntetések inkább enyhének, semmint súlyosnak tekinthetők. Megváltoztatásukra, különösen további mérséklésre azonban nincs törvényes indok és lehetőség.

Ez egyben azt is jelentette, hogy alV.r. vádlottal szemben a szabadságvesztés tartamának a meghatározására a Btk.87.§ (2) bekezdés c) pontja alapján került sor.

Nem volt tehát megalapozott a büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezés sem.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk.99.§ (1) bekezdésében írtak szerint a kiszabott szabadságvesztésbe be kell számítani. Ez azl.r. vádlottat érintően - miután az elsőfokú bíróság ezt elmulasztotta - a 2011. évi december hó 9. napjától a 2013. évi április hó 23. napjáig terjedő idő.

A Kaposvári Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bny.346/2012. tételszám alatt nyilvántartott papírdarabok megsemmisítése, valamint a mobiltelefonok kiadása előtt azok lefoglalását a Be.155.§ (1) bekezdése értelmében meg kellett volna szüntetni; ezt a másodfokú bíróság pótolta.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság a Be.372.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - a bűncselekmények minősítésére, az előzetes fogvatartás beszámítására, all.r. vádlott különös visszaesői minőségének a megállapítására, valamint a bűnjelekre vonatkozó részében - megváltoztatta.

AlV.r. vádlott pártfogó felügyeletének az elrendelése helyesen a Btk.82.§ (1) bekezdés d) pontján alapul, míg a vagyonelkobozást - miután az intézkedés - az

egyébként helytállóan megállapított összegre elrendeltnek (nem „ítéltnek”) kellett tekinteni. A másodfokú bíróság ekként az egyéb törvényes rendelkezéseket a Be.371.§ (1) bekezdése alapján e pontosításokkal hagyta helyben.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul.

P é c s, 2013. április 23.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék B.490/2012/20. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.65/2013/7. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2013. évi április hó 23. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke